

1. adventna nedelja A

Poznate čas, v katerem smo.

Ura je že, da se zbudite iz spanja. (Rim 13,11)

Prvo berilo

Izaíja 2,1-5

Beseda, ki jo je prejel Izaíja, Amócov sin, o Judu in Jerúzalemu. Zgodilo se bo poslednje dni: Gora hiše Gospodove bo trdno stala kot najvišja ined gorami, dvigala se bo nad griči in vsi narodi bodo hiteli k njej. Številna ljudstva bodo prišla in rekla: "Pridite, pojdimo na Gospodovo goro, k hiši Jakobovega Boga. Poučil nas bo o svojih potih in hodili bomo po njegovih stezah. Kajti s Siona bo prišla postava in Gospodova beseda iz Jerúzalema." Razsojal bo med narodi, govóril številnim ljudstvom. Svoje meče bodo prekovali v lémeže in svoje sulice v srpe. Narod ne bo več vzdignil meča proti narodu, ne bodo se več učili vojskovanja. Hiša Jakobova, pridite, hodímo v Gospodovi luči.

Drugo berilo

Rimljanom 13,11-14

Bratje in sestre, poznate čas, v katerem smo. Ura je že, da se zbudite iz spanja, zdaj je naša rešitev bliže kakor takrát, ko smo vero sprejeli. Noč se je pomaknila naprej in dan se je približal. Odvrzimo torej dela temè in nadenímo si orožje lučí. Živímo pošteno, dnevu primerno: ne v požrešnosti in v popivanju, ne v posteljah in v razuzdanosti, ne v prepirljivosti in v nevoščljivosti. Pač pa si oblecíte Gospoda Jezusa Kristusa in ne skrbíte za telo, da bi stregli njegovim poželenjem.

Evangelij

Matej 24,37-44

Tisti čas je Jezus rekel svojim učencem: "Kakršni so bili Nóetovi dnevi, tako bo tudi ob prihódu Sina človekovega. Kakor so namreč v tistih dneh pred potópom jedli in pili, se ženili in se možile do dne, ko je šel Noe na ladjo, in niso ničesar slutili, dokler ni prišel potòp in vseh

odnesel, tako bo tudi ob prihódu Sina človekovega. Takrát bosta dva na polju: eden bo sprejet, drugi puščèn. Dve bosta mleli na kamnu: ena bo sprejeta, druga puščèna. Bodite torej budni, ker ne veste, katerega dne pride vaš Gospod! Vedite pa: ko bi hišni gospodar vedel, ob kateri straži pride tat, bi ostal buden in ne bi pústil vlomíti v svojo hišo. Zato bodite tudi vi pripravljeni, kajti ob uri, ko ne pričakujete, bo prišel Sin človekov."

V razmislek

Ponovno smo prispeli na prag novega liturgičnega leta. Z zaključkom cerkvenega leta prehajamo v novo cerkveno leto. Novo cerkveno leto se pričinja z Adventom, z obdobjem priprave na prvega izmed največjih cerkvenih praznikov.

Obdobje prehoda je vedno negotovo in težavno. To je obdobje, v katerem staro ne velja več, novo pa je še nepoznano. Zato nas navdaja z nelagodjem. Obdobje prehoda pa je tudi obdobje, kateremu nismo pasivno izpostavljeni. To je obdobje, ki nam ponuja priložnost, da nam je v oporo na poti k našemu cilju. Advent je čas, ki prežene temo in nas popelje k luči – k življenju. Adventna liturgija nas vabi, da verjamemo Božji pritrditvi življenju in da jo z veseljem slavimo. Hkrati pa nas vabi, da pričakujemo Njegov odrešujoč prihod. Današnje prvo berilo jasno govori o hrepenenju po življenju, po Shalomu. Po neskončni harmoniji med Stvarnikom in njegovim stvarstvom.

V preteklosti so ljudje še poznali modrost, kako povezati obdobje priprav s postom, molitvijo in dobrimi deli. Ne zavoljo askeze, temveč kot pomoč k notranji ubranosti in povečanju veselega pričakovanja. Verjetno pa se danes bolj nahajamo v nevarnosti, o kateri nam govori Evangelij. V nevarnosti, da smo tako zelo zaposleni z lastnimi življenjskimi načrti in hkrati tako lahkomišelní in zaverovani v lastne sposobnosti, da se sploh ne zavedamo, kako "spimo". Hkrati pa pozabljamo na bistvo našega življenja, na "prebujenost", na držo absolutnega zaupanja v Boga v vseh stvareh in dogodkih našega življenja. Evangelij nas opominja z jasnimi prisposodobami sprejetosti in zapuščenosti, da ne štejejo zunanja dejanja. Čeprav so le-ta navidez enaka, je edino kar šteje notranja drža ljubeče pozornosti, iskanja in občutenja Božjih sledi v našem življenju. Predvsem Advent je poln simbolov, ki nas lahko podpirajo pri iskanju nove usmeritve in povratku k bolj resničnemu in pristnemu življenju.

– S svojo simboliko luči sredi zimske teme na severni zemeljski polobli, je Advent čas tolažbe in obljube.

– Advent je čas aktivnega pričakovanja in od nas zahteva pripravljenost, da prekinemo naša vsakdanja opravila, da bi se pripravili na prihod novega.

– Advent je čas negotovosti. Čas, ko se vprašamo o vsebini in odnosih našega življenja. Kaj v tem pogledu dejansko pomeni biti človek?

– Advent predstavlja s simbolom poti čas odhoda. Advent nas vabi, da odložimo v nas živečo nedejavnost. Vabi nas, da zapustimo pot, na kateri smo zastali ter da se ponovno podamo na pot, ki nas vodi k Bogu.

Advent je priložnost, da zapustimo breme vsakdanjika in življenjskih razvad. Na pragu tega obdobja prejmemo osvobajajoče sporočilo adventa. Sporočilo, ki pravi da lahko zapustimo ta začarani krog in da se lahko rešimo tega jarma. Da lahko premagamo našo otopenost in da lahko zaživimo novo, plodovito življenje.